

LEONEM non tam magnitudine & robore corporis quam genitatis cæteris prævalere animalibus, ab experientia notum est. Si in venatu videatur, erubescens dare terga, sese paulatim recipit, si multitudine opprimatur: Remotus ab aspectu venantium, fugam properè molitur, turpitudinem abs consione purgari existimās: Saltu caret in fuga, quo utitur, dum quid insectatur. Ejus ossa solida sunt minimè que vacua, quæ adeò dura dicuntur, ut inter se concusfaignem velut ex chalybe & silice reddant. Omnium maximè ignes reformidat. Videtur ex natura solis substantiam deducere. Nam impetu & calore cætera præstat animalia, uti sol sydera. præterea oculis semperigneis & patentibus cernitur, ut sol patenti igneoque oculo terram conspicit. Leæna pro catulis dimicans oculos in terram defigit, ne venabula expavescat. Leo ubi Pardi coitum sentit, in adultera leæna supplicium sumit, & tota vi consurgit in pœnam. Propterea leæna culpam & odorem flumine abluit, aut conscientia sceleris & masculi metu fugientem adulterum comitatitur. Quam miram hujus beluæ naturam dum Philosophi contemplantur, de Leone varias allegorias, quasi hieroglyphicas scripturas de suo arcano opere attestantes, produxerunt. Leonem esse animal constans, firmum, dolis carens & suspicione animadvertentes, potiorem suæ compositionis Philosophicæ partem huic assimilarunt. Ut enim ipse nō fugit, sic nec hæc: ille solidis ossib. ita hæc fixa & vincinæscia. Leæna verò ab adulterio uti non est semper libera aut immunis, ita nec Luna seu Mercurius omni macula caret, sed ab ignaris nunc huic, mox illi materiæ adjungitur, unde potius adultera conjunctio rerum in natura discrepantium, quam verum matrimonium committitur: Ex pardo enim & leæna geniti, non habent speciosas circa colla, & armos jubas; Quo insigni ornantur solum concepti ex Leone. Leæna itaque philosophica suo proprio mari conjugatur, & genuinus generosusque inde nascetur leunculus, qui ex ungue facile agnosci poterit. Oportet verò leænam esse non quamvis, sed a latam, quæ cum leone pugnas inire possit, freta suarum plumarum perniciitate; ne scilicet illius nimia iracundia suppressatur, sed si quando